

POHOD PRED NOVOM LETOM OD MIRNE DO GALAKSIJE

Na predzadnjem pohodniškem srečanju v Lendavskih gorica smo dobili vabilo g. Vikija na zaključek letošnjega leta v Galaksiji v Trebnjem. Dnevi so hitro minili in že je prišel 14.december, ko smo se začeli v velikem številu zbirati na parkirnem prostoru pri Galaksiji. Pozdravili smo se in čakali na avtobus, ki nas je odpeljal proti Mirni, od koder smo imeli namen iti peš nazaj v Galaksijo. Na poti do Mirne smo se ustavili še na postaji na Gomili, kjer je vstopil naš prijatelj Marko. On je domačin iz Mirenske okolice, zato je imel nalogo, da nas vodi po Mirenskih gričkih do Trebnjega.

Avtobus nas je pripeljal do železniške postaje na Mirni. Ko smo zapustili avtobus smo naredili par ogrevalnih vaj, nato pa krenili na pot. Jutro je bilo dokaj hladno, a že po nekaj hitrih korakih hoje, smo se prijetno ogreli.

Mirnski grad in pod njim ribnik- nekoč kopalni bazen.

Šli smo skozi športni park do zaledenelega bazena. Ustavili smo se pri energijskem kamnu, ki so ga postavili naravovarstveniki. Ob bazenu nam je vodja Marko povedal par besed o njegovi zgodovini. Nekoč je bil bazen lepo obložen s keramičnimi ploščicami in je služil za rekreacijo in kopanje. Igrali so tudi vaterpolo Trebnje –Mirna. Pot smo nadaljevali ob potoku po rekreacijskih stezicah. Ustavili smo se pri križu Lojzeta Grozdeta. G. Viki nam je povedal o nesrečnem dogodku, ko so ustrelili Lojzeta na poti iz Ljubljane domov.

Nadaljevali smo po gozdni poti naprej, skrenili na levo ter tako po bližnji poti prispeli do vasi Brezovica. Ko smo se vzpenjali po hribčku navzgor, nas je že pobožalo toplo sonce. Ustavili smo se na travniku ob gozdu ter se okrepčali iz popotne malhe. Ogledali smo si par okoliških vasic, ki nam jih je predstavil vodja naše skupine, g. Marko.

Okrepčevalnica »Pri Marku« nam je dala nov zagon za nadaljevanje poti.

Na koncu vasi Brezovica smo imeli namen zaviti po gozdni poti naprej do Trebnjega. Marko nas je presenetil ter nas pred svojo domačo hišo pogostil s pijačo in jedačo. Veselo smo kramljali in kar nismo mogli zapustiti domačije dokler nismo izpraznili »kuhančka«, ki nas je prijetno ogrel in nam dal voljo za nadaljevanje poti. Veselo smo stopali po gozdni poti mimo smetišča Globoko. Tudi tam smo se ustavili za par minut, ker nam je Marko podal nekaj zanimivih podatkov. Pot nas je vodila naprej po gozdu. Že smo zagledali travnike in njive. Prispeli smo do Medvedjega sela. Nadaljevali smo po asfaltni poti po dolini, nakar smo se vzpeli po hribčku do Galaksije. Bili smo rahlo utrujeni. Komaj smo čakali, da odložimo nahrbtnike v avtomobile in odidemo v restavracijo, kjer nas je čakalo kosilo ter darila, ki nam jih je pripravil naš Božiček.

Marija in Ernest Ferfolja